

og i Sjældens Størrelse —, været 6,900,000 Kroner, hvortil endvidere med nogen Føje kunde lægges et Par Hundrede Tusind Kroner som det Tilskud, der har været ydet til Dækning af Entelassens Underbalance, og omtrent $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som ere anvendte til Jernbanebygning. Det afsluttede Mars Formuefremsgang vil altsaa, naar man regner Jernbaner for gode, for fulde Aktiver, i dette Mar være over 12 Mill. Kr., og lige overfor dette Resultat tror jeg ikke, man behøver at overraskes eller forbauses over, at Finantslovsforslaget for 1876—77 aabner Udsigt til en Formueforøgelse af det Beløb, jeg før tillod mig at nævne. — Jeg skal endnu tilføje, at der efter den mig foreliggende Oversigt fra Statsbogholderiet over Indtægter og Udgifter i den første Halvdel af indeværende Finantsaar er Sandsynlighed for, at dette Finantsaar vil være ligesaa gunstigt som det afsluttede Finantsaar 1874—1875 og som det, vi have ivente for 1876—1877. Sandsynligheden er stor for, at indeværende Finantsaar vil vise ligesaa gode finansielle Resultater. — Det er særdeles tilfredsstillende for mig som Finantsminister at kunne henviser til denne gode finansielle Tilstand, fordi den efter min Overbevisning vil tillade os at udrede de efter Regjeringens Formening nødvendige meget betydelige extraordinære Udgifter til Forsvarsvæsenet uden at behøve at paalægge Skatteyderne nogen ny Byrde. Det er Regjeringens Hensigt at forelægge Lovforslag sigtende til at styrke Landets Forsvar saaledes ved en bedre Organisation af Forsvaretskræfterne som ved Tilveiebringelsen af Befæstningsanlæg og en meget betydelig Udvidelse af Flaaden. Regjeringen vil forelægge disse Lovforslag og vil med al Kraft søge at gjenneføje dem, og den holder sig forvisset om, at den vil finde fuld og varm Tilslutning til disse Bestræbelser hos Hvertallet af det danske Folk.

Foruden vor almindelige finansielle Udsigt er der endnu et Punkt, som jeg ikke ved denne Leilighed kan lade staa ubørt; det er Spørgsmaalet om, hvorledes Forholdet stiller sig mellem de pligtige Afdrag paa Gjæld i de kommende Finantsaar og Afdragene paa vort Tilgodehavende hos Andre, som ville indløbe i de samme Mar. Dette er et Moment, som har meget stor Betydning ved den rette Bedømmelse af den finansielle Tilstand, idet det ikke alene kommer an paa, hvorvidt man forøger sin Formue eller ikke, men ogsaa paa, hvorvidt man har de kontante Penge til at gjenneføje de Foranstaltninger, man har til Hensigt at fremme. Der er fire Gjældsposter, som i Løbet af længere Tid mer eller mindre have trykket os ved deres Forrentning og Amortisation, og jeg skal nævne den største og betydeligste først; det er det gamle ærværdige 3 pCts. Laan fra 1825, hvormed vi nu snart maa tage Afsted. Den anden er 5 pCts. Laanet af 1864; den tredje er 4 pCts. Laanet fra 1850, konver-

teret i 1861, og endelig kan man til denne Klasse af Gjæld med fuld Føje regne Nationalbankens gamle Tilgodehavende hos Statskassen. Naar jeg sammenholder, hvad der i Løbet af de 4 Finantsaar, det nuværende, det kommende og endvidere Finantsaarene 1877—78 og 1878—79 bliver at udrede til Forrentning og Amortisation af disse Gjældsposter, viser det sig — jeg skal kun anføre runde Tal — at medens der i indeværende Finantsaar har maattet paaregnes en Udgift af omtrent 5,866,000 Kr. til Dækning af disse Poster, vil dette Beløb allerede i næste Finantsaar synke noget, nemlig med c. 250,000 Kr., som Tilskudet til Nationalbanken aftager. Finantsaaret 1876—77 er nemlig det sidste, i hvilket vi have at finde os i noget Afdrag paa Gammelstat til Nationalbanken; Næsten bliver at betale, men den udgjør kun omtrent 400,000 Kr., medens vi de tidligere Mar have betalt c. 650,000 Kr. Allerede i det kommende Finantsaar 1876—77 ville vi altsaa mærke nogen skjøndt ikke betydelig Lettelse med Hensyn til disse Udgifter, men derimod bliver Lettelsen ret mærkelig i Finantsaaret 1877—78, da der kun vil være at betale 2,088,000 Kr.; og se vi hen til det næste Finantsaar 1878—79 og de følgende Finantsaar, synker denne Udgiftspost ned til det forholdsviis ikke betydelige Beløb af omtr. 300,000 Kr. Det vil altsaa sige, at vi i Løbet af 3 Finantsaar paa disse Poster indvinde Disposition over omtr. $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; i Stedet for at vi i indeværende Finantsaar have at betale over 5,800,000 Kr. til Forrentning og Amortisation af disse Gjældsposter, ville vi i 1878—79 og fremdeles kun have at betale 300,000 Kr., med andre Ord $5\frac{1}{2}$ Mill. mindre. Naar man vil være korrekt, maa man selvfølgelig lige over for Opjøvelsen af Udgifterne til Forrentning og Amortisation stille — hvad jeg allerede tror at have bemærket — de Afdrag, som pligtig betales os paa vort Tilgodehavende hos Andre. Her er der selvfølgelig nærmest — og jeg kan sige: i høi Grad overveiende — kun Spørgsmaal om Afdragene paa vort Tilgodehavende for Drefundstoldens Afløsning, idet Afdragene paa vore andre Tilgodehavender forholdsviis ere for smaa til at omtales her. Afdraget paa vort Tilgodehavende for Drefundstoldens Afløsning vil i indeværende Finantsaar være omtrent $2\frac{1}{2}$ Mill. Kroner; i det kommende Finantsaar vil det være et omtrent lignende Beløb og i Finantsaaret 1877—78 vil Næsten komme til Afdrag med omtrent 1,300,000 Kr. Vi ville da være færdige med Drefunds-fonden, idet den i alt Væsenligt vil være forbrugt. Naar altsaa disse Indbetalinger paa vort Tilgodehavende drages fra vore pligtige Udbetalinger paa Andres Tilgodehavende hos os, saa bliver Fremgangen — naar man sammenligner Finantsaaret 1875—76 med de Finantsaar, der ligge efter Finantsaaret 1877—78 — omtrent 3,135,000 Kr. Dette vil altsaa sige, at vi i Virkeligheden